

1996-03-01

สรุปข่าวสิ่งแวดล้อม

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

Part of the [Environmental Sciences Commons](#)

Recommended Citation

(1996) "สรุปข่าวสิ่งแวดล้อม," *Environmental Journal*: Vol. 1: Iss. 2, Article 12.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol1/iss2/12>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

สศช. เสนอหลักการการจัดการ ปัญหาสิ่งแวดล้อม

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้จัดสัมมนาเรื่อง “วิสัยทัศน์การจัดการสิ่งแวดล้อมในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8” เมื่อปลายเดือนมกราคม 2539 โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 400 คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยราชการ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เข้าอบรมในหลักสูตร ผู้นำสิ่งแวดล้อมระดับชาติ

ในการบรรยายตอนหนึ่งของ นายปณิธาน ยานวิจิตร ผู้อำนวยการกองวางแผนเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวถึงผลการเร่งรัดพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้ง 7 ฉบับที่ผ่านมาว่าทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เนื่องจากไม่ได้มีการมองต้นทุนทางนิเวศวิทยา ดังนั้นในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในแผนฯ 8 จึงจำเป็นต้องนำหลักเศรษฐศาสตร์ในเรื่องกลไกการนำมาใช้ในการจัดการ “จะใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างไรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยต้องเริ่มมองว่าทรัพยากรไม่ใช่ของฟรีอีกต่อไปแล้ว ด้านมลพิษก็เช่นกันต้องมีการควบคุมมลพิษ โดยคำนึงถึงสุขภาพของประชาชนเป็นที่ตั้ง” และชี้ให้เห็นว่าแนวคิดดังกล่าวจะสำเร็จเป็นรูปรางได้ต้องอาศัยชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นหลัก โดยการ “พัฒนาคุณภาพของคนในชุมชน อันเป็นยุทธศาสตร์หลักของแผนฯ 8 เสียก่อน แล้วจึงค่อยปรับให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น ทั้งในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การจัดประชาพิจารณ์ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับคนและชุมชนได้มากขึ้น พร้อม ๆ กับที่ต้องสร้างรายได้ให้องค์กรท้องถิ่นมากขึ้น ด้วยหลัก

เศรษฐกิจชุมชน”

นายปณิธาน ยานวิจิตร ได้เสนอให้ “มองปัญหาจากระดับล่างขึ้นสู่ระดับบน โดยเมื่อปรับให้คนและชุมชนมีประสิทธิภาพเพียงพอในการรับภาระเป็นตัวหลักในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยตนเองแล้ว ในขั้นตอนต่อไปคือการที่หน่วยงานราชการส่วนกลางต้องปรับตัว ยอมให้องค์กรท้องถิ่นระดับจังหวัดมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัดของตน ที่สำคัญแผนระดับจังหวัดจะต้องเป็นแผนจัดการร่วมระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดนั้น ๆ และแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมไม่ใช่การมองแยกปัญหาเพียงด้านเดียว”

ที่มา : หนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายวัน, 29 มกราคม 2539, หน้า 13

วัย 42 โรงงาน ปล่อยน้ำเสียลงอ่างไทย

อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลาได้สำรวจโรงงานในจังหวัดทั้งหมด พบว่ามี 42 โรงงานปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำสาธารณะ วันละประมาณ 17,000 ลูกบาศก์เมตร โดยเป็นโรงงานในเขตอำเภอหาดใหญ่ 15 โรง อำเภอเมือง 9 โรง อำเภอสะเดา 8 โรง อำเภอบางกล่ำ และอำเภอสิงหนคร อำเภอละ 1 โรง และ อำเภอรัตนภูมิ อำเภอนาหม่อม อำเภอจะนะ และอำเภอรโนด อำเภอละ 2 โรง

แหล่งข่าวจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคได้ระบุว่า โรงงานได้ปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำจนทำให้แหล่งน้ำเปลี่ยนสภาพไป ในเขตอำเภอเมืองมีคลองวง คลองสำโรง ทะเลสาบสงขลา และอ่างไทย อำเภอหาดใหญ่มีคลองเตย คลองอุตะเกา คลองน้ำอ้อย และคลองทะจนทำให้ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง เกษตรกรไม่สามารถ

น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติมาใช้ในการเกษตรได้ และ แนวโน้มเหตุการณ์นี้มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมภาคได้ พยายามหาวิธีการป้องกัน โดยให้ท้องถิ่นจัดตั้งบ่อบำบัด น้ำเสียรวมให้กับเทศบาลทั้ง 4 แห่ง

ทางด้านนายบัญญัติ จันทน์เสนะ ผู้ว่าราชการ จังหวัดกล่าวว่า “ปัญหาเรื่องน้ำเสียนั้น ยอมรับว่าเกิดขึ้นกับเมืองสงขลามาช้านาน เนื่องจากสงขลามีโรงงาน เป็นจำนวนมากและมีการตั้งกระจายอยู่ทั่วไป เมื่อ มารับตำแหน่งผู้ว่าฯ ก็เห็นว่าปัญหาน้ำเสียเป็นปัญหา สำคัญต้องรีบแก้ไขและขณะนี้ได้ตั้งคณะกรรมการป้องกัน และแก้ไขปัญหานี้ โดยมีหัวหน้าสำนักงานสิ่งแวดล้อม ภาคใต้เป็นเลขานุการ ให้ความสนใจต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามนโยบาย กระจายความเจริญ สู่ภูมิภาคและท้องถิ่น พร้อมกับแผนป้องกันและแก้ไข ทั้งระยะสั้นและระยะยาว”

ที่มา : หนังสือพิมพ์ มติชน, 19 กุมภาพันธ์ 2539, หน้า 28

เสนอแผน 1.3 แลบลับ แก้ปัญหาน้ำเสีย 5 เมือง

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้จัดสัมมนาเรื่อง แผน ปฏิบัติและกลยุทธ์การจัดการน้ำเสียในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยบริษัทที่ปรึกษา Montgomery Watson Asia เป็นผู้นำเสนอรายงานการศึกษา ด้าน การจัดทำแผน บริษัทที่ปรึกษาได้ศึกษาเปรียบเทียบจาก 22 ทางเลือก ใน 4 ด้านคือ ด้านเทคนิค ด้านเศรษฐกิจ และสังคม ด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการ เงิน

จากการนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จัดทำระบุว่า วิธีการจัดแบ่งพื้นที่รองรับน้ำเสียที่จะเกิดขึ้น 5 ล้าน ลบ. ม. ต่อวันเหมาะสมที่สุด โดยในระยะแรกจะต้องจัด สร้างระบบบำบัดน้ำเสียใน 4 จุดใหญ่ กับอีก 2 จุดย่อย เพื่อบำบัดน้ำเสียรวมในกรุงเทพมหานคร และ 5 จังหวัด ปริมณฑล ได้แก่ สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม นนทบุรี และปทุมธานี ซึ่งคาดว่าจะในปี พ.ศ. 2540 มี ประชากรรวมประมาณ 9.5 ล้านคน และจะเพิ่มเป็น 20.5 ล้านคนในอีก 20 ปีข้างหน้า

สำหรับงบประมาณด้านการลงทุน บริษัทที่ ปรึกษาประมาณการว่าในระยะ 5 ปีแรก ประมาณ 27,500 ล้านบาท และงบประมาณที่จะดำเนินการที่มี ในระยะต่อไป จนถึง 30 ปีข้างหน้า คาดว่าต้องใช้ งบประมาณลงทุน 1.3 แสนบาท

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ดร.ปกิจ กิระวานิช กล่าวว่า ผลจากการศึกษานี้ได้จัดทำเป็นแผนปฏิบัติและ กลยุทธ์การจัดการน้ำเสีย ซึ่งยังไม่เป็นที่สิ้นสุด แต่อยู่ ในระหว่างการปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมก่อนที่จะ นำเสนอขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเพื่อนำบรรจุลงในแผนการดำเนินการในอนาคต ขององค์การเจ็ดกรม (เจ็ดกรม) ที่กำลังอยู่ระหว่างการ ดำเนินการจัดตั้งในขณะนี้

ที่มา : หนังสือพิมพ์ ผู้จัดการรายวัน, 15 กุมภาพันธ์ 2539, หน้า 12

55